

Sygn. akt II K 1308/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2013 r.

s p r a w y : **J. K.**

syna Z. i H. z domu J.

urodzonego w dniu (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 sierpnia 2013 roku w M., na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny marki B. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia 19.01.2009 roku sygn. akt II K 682/08 wydanym przez Sąd Rejonowy Wydział II Karny w J., oraz mając orzeczony tym samym wyrokiem Sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązujący od 07.04.2009 r. do 25.03.2010 r. i od 21.01.2011 r. do 03.02.2015 roku,

to jest o czyn z art. 178 a § 4 k.k.:

I. Uznaje oskarżonego **J. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Sygn. akt II K 1308/13

UZASADNIENIE

W dniu 20 sierpnia 2013 roku około godziny 18.00 w M. na ul. (...) J. K., znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...). Sposób kierowania pojazdem przez oskarżonego, tj. przyspieszanie i hamowanie, jazda „slalomem”, z zaciągniętym hamulcem ręcznym, zwrócił uwagę będącego przypadkowo w tym miejscu i nie pełniącego wówczas służby funkcjonariusza policji P. W.. J. K. zatrzymał pojazd na środku jezdni, na ul. (...), po czym oparł głowę o kierownicę. Wówczas P. W. podszedł do kierującego i nachylając się nad nim wyczuł od oskarżonego woń alkoholu. Następnie P. W. zabrał oskarżonemu kluczyki od samochodu oraz wezwał na miejsce patrol policji. Na miejsce zdarzenia zostali skierowani policjanci M. O. i G. T.. Funkcjonariusze ci poddali J. K. badaniu stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno - pomiarowym typu A., które to badanie o godzinie 18.42 wykazało u J.

K.stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu w ilości 1,40 mg/l. J. K.został też poddany badaniom krwi na zawartość alkoholu. Wynik badania próbki pobranej od oskarżonego o godz. 19.45 wykazał u niego stężenie wynoszące 2,7 promila alkoholu we krwi, badania próbki pobranej o godz. 20.15 - 2,6 promila alkoholu we krwi, zaś badania próbki pobranej o godz. 20.45 – 2,5 promila alkoholu we krwi.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 10, 17-18, 36, zeznania świadków: M. O. k. 19, P. W. k. 20, G. T. k.21, protokół użycia alcosensora k. 3; sprawozdania z badania krwi wraz z protokołami k.11-16.

Oskarżony J. K. był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie o sygn. akt II K 582/08, zmienionym na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 7 kwietnia 2009 r. sygn. akt VI Ka 80/09 za czyny z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i z art. 178a § 1 k.k. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczony łącznie środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat.

dowód: dane o karalności k.22-23, odpis wyroku SR w Jeleniej Górze z dnia 19.01.2009 r. sygn. akt II K 528/08 k.25-26, odpis wyroku SO w Jeleniej Górze z dnia 7.04.2009 r. sygn. akt VI Ka 80/09 k.27.

Oskarżony jest żonaty i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe, zawód ślusarz, nie pracuje, jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku, pozostaje na utrzymaniu żony. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 10, 17-18, 36.

Oskarżony zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak też podczas rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 10, 17-18, 36.

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, poddany przez Sąd gruntownej i wszechstronnej analizie, stworzył niepodważalną podstawę do stwierdzenia sprawstwa, jak i winy oskarżonego J. K. w zakresie przypisanego mu czynu.

Sąd przyznał walor pełnej wiarygodności dowodom w postaci: wyjaśnień oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, zeznaniom świadków P. W., M. O. i G. T., protokołowi z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego, sprawozdaniom z badania krwi na zawartość alkoholu, danym o karalności oraz odpisom wyroków w sprawach II K 582/08 i VI Ka 80/09. Zdaniem Sądu wiarygodność wskazanych dowodów nie budzi jakiegokolwiek wątpliwości.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż oskarżony J. K. w dniu 20 sierpnia 2013 roku w M., na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny marki B. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem z dnia 19.01.2009 roku sygn. akt II K 682/08 wydanym przez Sąd Rejonowy Wydział II Karny w J., oraz mając orzeczony tym samym wyrokiem Sądu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązujący od 07.04.2009 r. do 25.03.2010 r. i od 21.01.2011 r. do 03.02.2015 roku, czym dopuścił się popełnienia występku z art. 178 a § 4 k.k.

Oskarżony J. K. miał wiedzę, iż prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, w jakim się znajdował, a także wbrew orzeczonemu wobec niego zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, stanowiło naruszenie przepisów prawa. Oskarżony mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył je. Czynu zabronionego J. K. dokonał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony działał przy tym w normalnej sytuacji motywacyjnej, zdając sobie sprawę zarówno z bezprawności, jak i karygodności swego postępowania.

Wymierzając oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd uwzględnił całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych popełnionego przez niego przestępstwa, a zwłaszcza charakter jego czynu.

Stopień społecznej szkodliwości występku popełnionego przez oskarżonego J. K. należało uznać za znaczny. Oskarżony swoim działaniem naruszył dobra prawne, które ze względu na obserwowany od wielu lat poważny wzrost zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu ze strony nietrzeźwych kierowców, są szczególnie chronione. Przestępstwa tego rodzaju, polegające na prowadzeniu pojazdów w stanie nietrzeźwości są bowiem nagminne, zarówno w powiecie (...), jak też w skali całego kraju, co jest zresztą szeroko komentowane w mediach. Wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wynikał też z zagrożenia, jakie oskarżony powodował, uczestnicząc w ruchu drogowym. Oskarżony bowiem prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości, poruszał się drogą publiczną, w pobliżu marketu spożywczego, a zatem w miejscu o sporym natężeniu ruchu zarówno pieszych, jak i pojazdów. Jednocześnie oskarżony wykonywał manewry, które mogły zagrażać innym uczestnikom ruchu, a wreszcie zatrzymał pojazd na środku jezdni. Za okoliczność obciążającą należało uznać znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, tj. 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejną okolicznością obciążającą była uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwa podobne, skierowane przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Okoliczność ta stanowi o kryminalnej niepoprawności oskarżonego.

Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do winy, przy czym okoliczności tej Sąd nie przydał jednak istotnego znaczenia przy wymiarze kary, albowiem w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, fakt popełnienia przez J. K. przypisanego mu przestępstwa był oczywisty.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara winna uzmysłowić J. K. nieopłacalność łamania prawa, stanowiąc jednocześnie przestrogę na przyszłość. Sąd miał przy tym na względzie cele, jakie wymierzona kara powinna spełnić wobec oskarżonego, a mianowicie przede wszystkim cele wychowawcze. Kara w takim wymiarze winna również wdrożyć oskarżonego do poszanowania zasad porządku prawnego. Tak ukształtowana kara będzie także realizowała cele ogólnoprewencyjne i da wyraz zdecydowanemu braku społecznej akceptacji dla tego typu zachowań.

Wymierzając oskarżonemu karę bezwzględnie pozbawienia wolności Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Jak Sąd wskazał powyżej oskarżony był uprzednio karany sądownie za przestępstwa podobne i to na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Mimo wcześniejszego skazania i orzeczonych kar oskarżony ponownie dopuścił się takiego samego rodzajowo występku. Dowodzi to znacznego stopnia demoralizacji oskarżonego i uzasadnia przypuszczenie, iż zawieszenie wykonania kary nie jest wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności nie zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Ponadto z treści art. 69 § 4 k.k. wynika, iż wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W przedmiotowej sprawie takich szczególnych okoliczności Sąd się nie dopatrył, przeciwnie, w ocenie Sądu oskarżony nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary i wymaga resocjalizacji w warunkach zakładu karnego.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. w przypadku popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w stanie nietrzeźwości, obligatoryjne jest orzeczenie przez Sąd środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Sąd, mając na względzie znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, tj. 1,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co odpowiada wartości 2,8 promila alkoholu we krwi, ponad pięciokrotnie przekraczający ustawowy próg stężenia (0,5 promila i odpowiednio 0,25mg/l) alkoholu, określony w przepisie ustawy jako znamię czynu zabronionego oraz uprzednią karalność J. K. za podobne czyny uznał, iż okoliczność ta przemawia za koniecznością wyeliminowania oskarżonego jako kierowcy wszelkich pojazdów mechanicznych z ruchu lądowego na okres 5 lat. Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zdaniem Sądu, zrealizuje cele prewencji ogólnej, albowiem jego wymiar i znaczna dolegliwość z pewnością nie pozostaną bez wpływu na innych kierujących, a nadto pozwolą oskarżonemu dojrzeć i przemyśleć konsekwencje czynu, zanim ewentualnie wróci na drogę jako uprawniony uczestnik ruchu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego, który jest osobą bezrobotną, Sąd zwolnił go od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych oraz opłaty.